ARmixxx

Noc bez drog

Jolana Hůrková

V listopadu se konala na naší škole již tradiční Noc bez drog. Akce začínala jako obvykle přednáškami. Letos si žáci mohli vybrat přednášky na následující témata: Hasiči; Seriózně o sexu; Antikoncepce a pohlavní nemoci; Anorexie, bulimie; Návykové látky; Závislost na drogách; Drogy, alkohol, kriminalita; Život za mřížemi; Proč nebrat drogy; Právnické profese.

Po přednáškách se žáci rozešli do dílen, které pro ně připravili učitelé, asistenti a vychovatelé z družiny. Jako každý rok ve všech dílnách vypomáhali bývalí žáci devátých tříd. A jaké dílny si mohli žáci letos vybrat? Tvořivou dílnu s podpisy, Čajovnu, Salón krásy, Deskové hry, PC koutek, Šipky a sportovní dovednosti, Věštírnu, Výrobu náramků z provázků, Ping pong, fotbálek, Bar, Hru Magic, Tělocvičnu se sportovními aktivitami, Filmový klub. Pro žáky byla samozřejmě připravena Stezka odvahy a nesměla chybět tolik oblíbená diskotéka.

A jak prožili Noc bez drog naši žáci? To už si budete moci přečíst v novém čísle Armixxxu. O svoje zážitky se tentokrát podělili žáci 6. A, kteří Noc bez drog navštívili letos poprvé.

Děkuji všem lektorům za poučné a zajímavé přednášky a ostatním organizátorům z řad dospělých i mladých pomocníků za pěkný program. Bez Vaší pomoci bychom nemohli již tolik let pořádat akci, která má mezi žáky tak výborný ohlas.

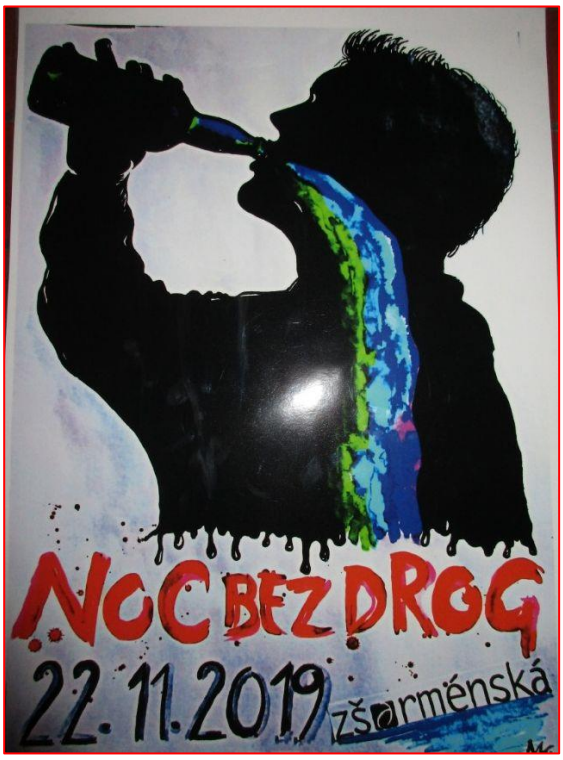

Zima 2020

Vážení čtenáři,

chtělo by se napsat… Vánoce, Vánoce, odcházejí. Všichni jsme se na ně těšili, připravovali se, byli napjatí, zda i letos budou pod stromečkem dárky, nasávali atmosféru a užívali si dny volna s těmi nejbližšími. Od Vánoc již uplynul více než měsíc, proto si alespoň v tomto zimním čísle připomeňme letošní vánoční atmosféru.

Tentokrát se členové redakční rady Armixxxu chopili tvorby našeho časopisu daleko více než obvykle. Prostě dělali novinařinu. Vymýšleli ankety, které by vás čtenáře zaujaly, psali články, s diktafony obcházeli a zpovídali nejenom své spolužáky, ale i pana ředitele, učitele i ostatní zaměstnance školy. Byl mezi nimi pan školník? Ten nový, nebo ten starý? A co Noc bez drog? To bylo přece prima spát ve škole, ne?

Najednou je tu konec ledna a s ním přichází zhodnocení poloviny roku, vysvědčení, které je zejména pro prvňáčky něco nového, na co se těší, připravují a jsou napjatí. Jaké bude? A deváťáci? Ti jsou na tom stejně, jen je to pro ně to poslední, nejdůležitější vysvědčení. A tak jim všem popřejme, ať to dopadne co nejlépe.

Hezké počtení!

Vaše redakce

Slovo ředitele

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte zimní číslo školního časopis Armixxx. A co je nového?

Za toto období musím odpovědět jedním slovem: bazén. Po půlroční odstávce jsme jej dne 11. prosince 2019 slavnostně otevřeli, a tak jej nejen naši žáci mohou opět plně využívat.

Otevření se zúčastnili zástupci jak MMB, tak naší MČ (první náměstek primátorky města Brna Mgr. Petr Hladík, radní města Brna pro školství a sport Mgr. Jaroslav Suchý a starosta MČ Brno-Bohunice Ing. Antonín Crha, zástupkyně vedoucího odboru OŠMT MMB PhDr. Marie Klusoňová a další hosté), včetně zástupců školy, dodavatelské firmy, stavebního dozoru, dozoru v oblasti BOZP a samozřejmě i zástupců Komety Brno, se kterou dlouhodobě spolupracujeme. Po krátkém zahajovacím úvodu naši žáci představili aquaerobik a prezentovali jednotlivé plavecké styly. Na závěr byli za své plavecké úspěchy vybraní žáci oceněni ředitelem školy.

A něco z historie: školní bazén byl zprovozněn začátkem roku 1977, tedy cca půl roku po otevření školy. Od začátku se potýkal se špatnou vzduchotechnikou. Postupně dosluhovala některá zařízení v technické místnosti, avšak opravena byla jen ta nejnutnější. Dále přišly problémy s kachličkami, které praskaly a opadávaly. Vážný problém nastal v posledních letech, kdy bylo zjištěno narušení železobetonové konstrukce, která byla proto od roku 2018 z bezpečnostních důvodů podepřena. Naproti tomu nový bazén je z nerezu a celá technická místnost prošla komplexní rekonstrukcí, a to včetně vzducho-techniky, což zvyšuje i komfort v rámci regulace teploty vzduchu. Pro zajímavost – vnitřní rozměry bazénu jsou 16,43 x 7,9 m a hloubka 1,0 - 1,47 m.

Vzhledem k tomu, že sprchy a šatny nebyly součástí rekonstrukce bazénu, vyměnili jsme alespoň všechny sprchy a postupně chystáme i další úpravu těchto bazénových prostor.

Pevně věřím, že nově opravený bazén, na jehož rekonstrukci se čekalo několik let, nám pomůže dále zkvalitnit výuku plavání a že se žáci na tento předmět budou vždy těšit. A že jde o sport, který naše žáky baví, svědčí velká řada jejich úspěchů v různých plaveckých soutěžích.

Příjemné zimní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zšarménská

GRATULUJEME DĚTEM z 1. A a 1. B

Naši nejmladší školáci mají za sebou první půlrok školní docházky. Zvykli si na školu i na její pravidla, oblíbili si mnoho školních předmětů, dozvěděli se hodně nového a s písmenky i číslicemi jsou už také kamarádi. Dnes dostali svoje první vysvědčení, většina z nich s velkou jedničkou.

Moc jim všem gratulujeme a přejeme jim, aby je škola bavila, aby se rádi učili a aby se jim ve škole dařilo i nadále.

K PRVNÍMU VYSVĚDČENÍ

Na shledanou, pane školníku!

Jak už se to tak v životě stává, čas opravdu letí. Mnozí z nás jsme na tuto školu nastupovali v rozpuku mládí :-). Pak plynuly dny, týdny, měsíce. Člověk se těšil, kdy už bude víkend, Vánoce, prázdniny. A mezitím kolem nás ubíhaly roky a my jsme si ani nevšimli, že jsme tak jaksi najednou – kde se vzalo, tu se vzalo – malinko zestárli.

Nejednou jsme zažili chvíle, kdy někdo odcházel do důchodu. Páni, ten se má, mysleli jsme si. Nemusí do práce, bude mít klid! Tolik knížek, které může přečíst, tolik dnů, které může strávit na výletech nebo na zahrádce, tolik času, který může věnovat rodině! Už žádný budík o půl šesté ráno!

Ten už ale JE starý, napadlo by třeba někoho z Vás, mladých kolegů. Ále, houby, nesouhlasili bychom my, co jsme na tuhle školu (a někteří i na tenhle svět) přišli zhruba ve stejnou dobu. Copak to může být nějaké stáří, když se člověk pořád tak báječně baví?

A tak si v duchu představuji, jak se někdy ráno s kamarády postavíme do otevřené školní brány, zhluboka se nadechneme a zakřičíme tak hlasitě, aby to bylo slyšet až k Šudákům domů:

„Páni, Milane, ty se máš! Užívej si to!“ -vaš-

Řekněte nám, pane školníku, jak dlouho už děláte tuto práci?

24 let.

Co vás na ní baví a opačně?

No baví mě na tom, že tady je každá práca jiná. A ta druhá otázka byla jaká? A naopak? Zlobivý děti, některý.

Slyšeli jsme, že budete odcházet. Proč?

No tak už mám věk a už mně to stačilo, těch 24 let.

A co potom budete dělat?

Já bydlím v baráku rodinným, takže to budu opravovat, natírat, dělat nový voliéry pro papoušky. Taky se budu starat o sad ovocný, meruňky, švestky, hrušky, sekat trávu. Bude toho hodně.

Za redakci -béb-, -kar-

Jaká je vaše nejhezčí vzpomínka za dobu, co tu jste?

Rád vzpomínám na to, když jsem tu slavil svých 40 let, anebo když tu slavila paní učitelka Čapková 50.

Kdo Vám byl vždy k ruce?

Tak toho určitě znáte, jednoznačně Pavel Hochel.

Kterého z ředitelů jste měl nejraději a pod kým se Vám nejlépe pracovalo?

Nejlíp se mi pracovalo za ředitele Zálešáka.

Jaký máte zážitek, který vás nejvíce rozčílil?

No jednou mě tady naštval jeden policajt, když to tady začalo houkat. To bylo ještě za Zálešáka. No a přijely tři auta a pes, ozbrojení, jak kdyby převáželi sto milionů. Tak jsem jim otevřel a hnedka jsme se pohádali a já mu říkám: Tak co tady jenom sedíš, tak to tady obejděte. Vy jste tady se samopaly, já půjdu do budovy a mě tam někde odstřelí a vy tady s neprůstřelnýma vestama, jo? ... No to bylo neuvěřitelný teda. Jo a oni všeci seděli v autě a ani se nehli. No tak jsme to prošli a jeli pryč. Ale tak byli ozbrojení, jo, a seděli a čekali. To byla teda zásahovka, no paráda!

Co máte v plánu dělat doma a máte nějaké záliby?

Budu se starat o zahradu, taky si chci opravit pergolu. Mám doma mnoho druhů papoušků, takže to je taková moje záliba. A rád se taky někdy dívám na koňský dostihy.

Jaké druhy papoušků chováte?

Například Kakadu Inka, ti jsou krásní, ale mám jich hrozně moc. Většinou každý druh po páru.

Děkujeme za rozhovor. Ať se Vám daří!

Martina Dobešová a Monika Adamíková, 9. B

PUMA

Plavecká dominance ZŠ Arménská pokračuje

Jaromír Krejčí

19. 11. 2019 se v bazénu v Brně na Lesné konalo krajské a okresní kolo základních a středních škol v plavání, které pořádala tradičně ZŠ Arménská, která má v tomto odvětví bohaté zkušenosti. To se potvrdilo i letos, kdy se organizace opět skvěle podařila. V kategorii základních škol jsme samozřejmě nemohli chybět a předvedli jsme výkony hodné mistrů.

Ve startovní listině u dívek nechyběly: Tereza Hrbáčková (1. místo kraul), Franziska Ida Schmid (1. místo motýlek), Lucie Francová (1. místo znak), Adéla Mátlová (1. místo prsa), Eliška Procházková (2. místo kraul), Karolína Paulíková (3. místo kraul).

I chlapci si zkušeně poradili se svými soupeři, jmenovitě Dominik Adamec (1. místo kraul), Petr Honek (2. místo kraul), Martin Moliš (1. místo znak), Jakub Hofman (1. místo prsa), Jan Štromajer (1. místo motýlek), David Hladovec (2. místo motýlek).

Navíc naši plavci a plavkyně s přehledem opanovali polohové závody i štafety na 6 x 50 m. Odměnou všem, kteří stáli na stupních vítězů, byly diplomy, a dívky i chlapci získali shodně pohár za 1. místo v kraji v kategorii ZŠ.

K pohodovému průběhu závodu přispěla bezvadná asistence pomocníků z devátých tříd. Všem zúčastněným děkujeme za organizaci a především gratulujeme našim skvělým plavcům za předvedené výkony.

Novoroční plavecké závody

Yvona Vráblíková

Ve středu 15. ledna se konaly plavecké závody žáků 3. ročníků z Otevřených škol města Brna na ZŠ Jasanová v Jundrově. Naši školu reprezentovalo 6 dětí: Hana Bierová, Julie Horká, Marie Kotzianová, Ondřej Matějka, David Esender a Eduard Mareček. V silné konkurenci podali velmi dobré výkony. Naší nejúspěšnější závodnicí byla **Hanka Bierová ze 3. A**, která ve své kategorii získala krásnou stříbrnou medaili. Moc gratulujeme!

Jolana Hůrková a žáci 6. A
Foto Jolana Hůrková a Lukáš Polanský

Je půl šesté a já se těším na Noc bez drog. Pustí nás dovnitř, dáme si věci do šatny a jdeme na přednášky. Já jsem si zvolila přednášku Drogy a návykové látky. Na přednášce jsme hráli Riskuj. Vyhrály tři týmy včetně toho našeho, měli jsme celkem 1500 bodů a dostali balík bonbónů.

A jde se do dílen. Zaujala mně výroba náramků, vypadaly skvěle a byly jednoduché. V čajovně byly super sušenky, takže bonus. V baru jsem vypila sedm nápojů, v bufetu jsem si dala párek a na diskotéce hrála super muzika. Věštírna byla taky super. Tohle byly dílny, ale byla i stezka odvahy, ta se mi líbila nejvíc. Byla mega dlouhá a pro-pracovaná.

Je půlnoc a my musíme do třídy. Ve třídě se ještě bavíme, díváme na film, posloucháme písničky. Bylo to super, příští rok jdu určitě zas.

Eliška Borešová, 6. A

Byl pátek 5 hodin večer a já už jsem se těšil na Noc bez drog. Šel jsem si koupit pití a chipsy. Pak jsem čekal, než to začne. Odložili jsme si věci do šatny a šli na přednášky. Já jsem šel na hasiče, které vedl pan Osvald. Líbilo se mi to. A pak jsme se rozešli do dílen.

Šel jsem rovnou do dílny, která byla v naší třídě. Byla to věštírna, ale čekali jsme tam dlouho, tak jsem si dal čaj v čajovně. Pak jsem se konečně dočkal. Předpověděli mi tam budoucnost. Potom jsem si šel do baru na Mojito a velmi dobrý drink Batman. Jak jsem tak seděl, popíjel a vykládal si s kamarády, všiml jsem si hustého dýmu vycházejícího z jídelny. No a ono to bylo disco. Mezitím jsem si šel pro párek v rohlíku, „mňam“! Pak jsem šel do tělocvičny, kde jsme skákali na trampolíně a hráli basketbal.

Najednou bylo půl dvanácté, tak jsme šli do třídy. Nachystali jsme se na spaní, ale nikdo nemohl dlouho usnout, někteří usnuli až v pět hodin. Ráno se nám nechtělo vstávat.

Celá akce byla moc super.

Kryštof Kostelecký, 6. A

Na Noc bez drog jsme se všichni moc těšili a každičký den jsme si o ní povídali. Den před tím jsme si šli nakoupit věci jako brambůrky, pití atd.

A Noc bez drog byla tady. O půl šesté už jsme stáli nedočkavě před školou a čekali, než se brána školy otevře. Jakmile se škola otevřela, navalilo se dovnitř hrozně moc lidí. Všichni se žduchali a tlačili jako na slevy v Kauflandu. U šaten nám dala paní učitelka poukázky na dva nápoje a párek s rohlíkem. Pak jsme se rozešli na přednášky. Já jsem byla na přednášce na téma Drogy, alkohol a kriminalita, která trvala 45 minut. Přednáška byla zajímavá a paní od policie byla velmi zkušená. Po přednášce jsme se rozprchli do dílen. Jako první jsme šli na stezku odvahy a pak do salónu krásy, kde jsme kluky hezky přeměnily na holky. Moc jim to slušelo. V salónu jsme malováním, barvením vlasů a lakováním nehtů strávili poměrně hodně času. No a už se otevřelo to nejlepší – diskotéka. Diskotéka je vždy nejvíc super. Byly tam super písničky. Tak jsme tancovali a užívali si. No a pak jsme si museli dát pauzu, tak jsme si všichni šli sednout do baru a dali si drink. Pak naše kroky vedly do tělocvičny, kde jsme skákali salta. To mě také dost bavilo, ale za chvíli na nás padla menší únava, tak jsme šli do filmové dílny, kde byl klid. Tam jsme seděli asi 20 minut a pak jsme zase letěli na diskotéku a bavili se. Čas utekl velmi rychle a už bylo půl dvanácté. Dali jsme si ještě rychle párek, sedli si ke stolům a povídali si. Po půlnoci jsme šli do tříd, nachystali si „postele“, dali si pyžama a šli si lehnout. Ještě jsme si povídali, pojedli nějaké jídlo a dívali se na film.

V sedm ráno jsme se vzbudili, sbalili věci a šli domů. Bylo nám líto, že Noc bez drog končí. Škoda, že je jen jednou za rok. Moc jsem si tuto akci užila a těším se na ni zase za rok.

Veronika Hašková, 6. A

Spolupráce s katedrou ruského jazyka na PdF MU

Jolana Hurková

Na naší škole si žáci na druhém stupni vybírají k angličtině i druhý cizí jazyk, který se budou učit – němčinu, nebo ruštinu. Osmáci studující ruštinu navštívili ve čtvrtek 28. listopadu společně s paní učitelkou ruského jazyka Ruské centrum na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity. Toto centrum podporuje a financuje fond *Russkij mir* se sídlem v Moskvě. Na katedru ruského jazyka naše žáky pozvala koordinátorka Ruského centra, která na ZŠ Arménská před třemi roky vykonávala praxi jako studentka ruského jazyka. Nyní na Pedagogické fakultě MU vyučuje studenty – budoucí učitele, navíc i vede zmíněné Ruské centrum.

Místnost Ruského centra je útulná a hezky vybavená. Nachází se zde ruské knihy, časopisy, různé materiály pro výuku ruského jazyka, ale také stolní hry v ruštině a samozřejmě počítače. Když vešli žáci do místnosti, čekalo je vřelé uvítání koordinátorky. Na stole bylo připraveno malé pohoštění. Děti mohly ochutnat ruské bonbony, sušenky nebo si dát teplý čaj. Také dostaly bloky a propisky, které si pak odnesly s sebou domů.

Koordinátorka měla pro žáky připravenou hodinu zaměřenou na téma dopravní prostředky, orientace ve městě a oslava narozenin. Všichni vyplňovali pracovní listy, dělali rozhovory, poslechli si písničky, které se zpívají v Rusku, když má někdo narozeniny. Snažila se do práce zapojit všechny děti, což se jí opravdu skvěle dařilo. Komunikovala s žáky spíše rusky, avšak pokud jí děti nerozuměly, ochotně jim vše přeložila do češtiny. Žáci se tak jinou formou naučili řadu nových slovíček a vět.

Tato akce se našim žákům velmi líbila. Doufáme, že spolupráce ZŠ Arménská s katedrou ruského jazyka na Pedagogické fakultě MU bude nadále pokračovat a že budeme moci toto centrum navštěvovat častěji.

Olympiáda v českém jazyce

Filip Švehlík

Dne 29. 11. se na naší škole konalo školní kolo Olympiády v českém jazyce pro žáky 8. a 9. tříd. Na žáky čekala spousta obtížných úkolů, se kterými se museli vypořádat. Na prvním místě se umístily Daniela Jedličková a Sára Szuściková z 8. A, druhé místo obsadila Gabriela Bendová z 9. B a třetí místo padlo do rukou Franzisky Idy Schmid z 8. B. Všem zmíněným gratulujeme!

Krajské kolo Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR

Monika Jahodová

Dne 11. prosince 2019 se konalo na SPŠ chemické v Brně krajské kolo soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR. Do krajského klání se ze školního kola probojovali tři žáci devátého ročníku, z nichž na soutěž odjeli Patrik Kalivoda a Filip Szuścik z 9. A.

Po skončení soutěžní části přichystali studenti a vyučující SPŠ chemické zábavný program v tělocvičně školy. Jednalo se mimo jiné o ukázky použití improvizované chemické ochrany studentkami Univerzity obrany v Brně a na závěr všechny nadchla demonstrace chemických pokusů v podání pana učitele Mgr. Radka Matušky a jeho studentů. Na konec celé série těchto efektních pokusů, včetně vysvětlení daného děje, se pan učitel se svými pomocníky rozhodl vyhodit do vzduchu zhruba pět set pingpongových míčků – jak jinak než úspěšně.

Žáci i doprovázející učitelé navštívili některé laboratoře a viděli pokusy z dané oblasti chemie či fyziky. V interaktivním centru si žáci mohli otestovat své znalosti při interaktivních kvízech u modelů jaderné elektrárny, čističky vod a spalovny.

Celý program byl ukončen oznámením výsledků z testovací části. To obnášelo i krásné 14. místo pro Filipa, který tímto výkonem postupuje do regionálního finále. V tomto kole mohou soutěžící získat velmi atraktivní ceny, jako například mobilní telefony či tablety. Patrik se umístil na 194. místě z 230 žáků základních škol z celého kraje.

Tímto bych chtěla Filipovi a Patrikovi ještě jednou poděkovat za účast v soutěži a skvělou reprezentaci školy.

Osmáci a laboratorní práce

Ivana Coufalová

V každém pololetí se snažíme zatraktivnit hodiny chemie, předmětu, který bývá mnohými milován, ale také mnohými zatracován. Náš pan ředitel se mi svěřit, že měl chemii rád a jako študák se zúčastnil i chemické olympiády. I my bychom na naší škole měli rádi takové žáky, a proto v osmé třídě zařazujeme exkurzi na chemickou průmyslovku, zajímavé aktivity v hodinách i laboratorní práce. Věříme, že si tak alespoň někteří vztah k předmětu najdou. Pravidelně se naši žáci hlásí na Střední průmyslovou školu chemickou a bývají úspěšní.

Letos se žáci 8. B a 8. C v hodinách laboratorních prací seznamovali s metodami oddělování složek směsí, a to s filtrací a krystalizací. Ve dvou hodinách se zapálením filtrovali suspenzi, vodu s křídou, přes různý filtrační materiál jako je plátno, vata, gáza a filtrační papír. Zkoumali nejenom rychlost filtrace, ale i čistotu filtrátu. Poté připravili nasycený roztok chloridu sodného, který každý z vás zná jako kuchyňskou sůl, a nechali v kabinet u chemie v klidu krystalizovat. Vzniklé krystaly byly úžasné. Musím přiznat, že takto velké a pravidelné krystaly se jejich předchůdcům ještě nepodařilo vytvořit. Výsledky svého pozorování žáci zaznamenali do laboratorního protokolu.

Všichni pracovali se stoprocentním nasazením. Bylo vidět, že je práce baví, a mnozí se ptali, kdy a s čím budeme „kuchtit“ příště.

Příště? Nechte se překvapit!

Turnaj v sudoku

Ivana Coufalová

Ke konci listopadu proběhlo na naší škole školní kolo v luštění známé hry sudoku, která se do Evropy dostala z Japonska. Soutěže se zúčastnilo 34 žáků od 5. do 8. tříd, kteří během 60 minut řešili čtyři typy sudoku, dvě obyčejné a dvě tzv. klonované. Celkem měli za úkol vyplnit 154 políček těmi správnými čísly.

V kategorii 5. tříd se mezi 12 žáky umístil na prvním místě Šimon Winter z 5. B, na druhém místě Jan Pudil z 5. A, třetí skončila Lucie Nečasová z 5. B.

Nejvíce obsazená byla kategorie žáků 6. a 7. tříd. Správně všechna čtyři sudoku vyluštil Patrik Nádvorník, druhý skončil Radim Halouzka a třetí Hynek Žlůva. Všichni žáci jsou z 6. B.

Nejméně odvahy měli žáci nejvyšších ročníků, bylo jich pouze šest. O zlato bojovala dvě děvčata, a to Kristýna Musilová z 8. C, která vyplnila všechny hry správně v lepším čase než Lenka Schillerová z 8. A. Bronz získala Lenka Lejsková z 8. C.

První dva vítězové z každé kategorie nás reprezentovali na Vánočním turnaji v sudoku, který se konal na ZŠ Sirotkova. Jak jsme se dozvěděli, městské kolo bylo velice náročné, zejména překvapilo netradičními sudoku. I když se naši žáci neumístili na předních místech, děkujeme jim za reprezentaci školy a věříme, že příště to vyjde.

Pokud byste měli zájem, můžete trénovat a příští rok se přidat k soutěžícím. Přidávám odkazy na stránky, kde najdete velké množství různých typů těchto oblíbených her: http://sudokualogika.cz/

Věda je zábava

Vědecké týmy ze 3. A

Naše paní učitelka má takovou krabici, která se jmenuje Vzduch a voda. V několika hodinách prvouky jsme se proto rozdělili do našich skupin a společně provedli pokusy, které nám krabice nabízí. A protože nás věda opravdu bavila, pár dalších pokusů jsme si ještě přidali. Dnes vám předvedeme některé z nich.

Když si vezmeme brčko a budeme foukat mezi balónky, balónky se k sobě přiblíží. Proč? Protože jsme odfoukli vzduch mezi nimi a tlak vzduchu z vnější strany je začne tlačit k sobě.

Míša

Gumový balónek nasadíme na vršek sklenice. Když dáme sklenici do horké vody, balónek se nafoukne. Proč? Vzduch se ohřál a zvětšil svůj objem! (Když jsme pak dali sklenici s balónkem za okno, chladný vzduch zmenšil svůj objem a doslova „vcunul“ balónek dovnitř.)

Maruška, Filip

Naplňte kelímek až po vrch vodou, opatrně do něj vkládejte mince a třeba kovové svorky. Ještě hodně dlouho voda nepřeteče, ale vytvoří nad okrajem kelímku kopeček. Jak je to možné? Povrchové napětí udrží vodu pohromadě a funguje podobně, jako kdyby voda měla „kůži“. Z toho důvodu může některý hmyz chodit po hladině vody nebo na ni klást vajíčka. Škoda, že to neumíme taky!

3. A

Dejte bankovku do zkumavky a ponořte ji do vody otvorem dolů. Že se namočí? Ale ne! Ve zkumavce bude vzduchová bublina, která zabrání vodě proniknout k bankovce.

Artur

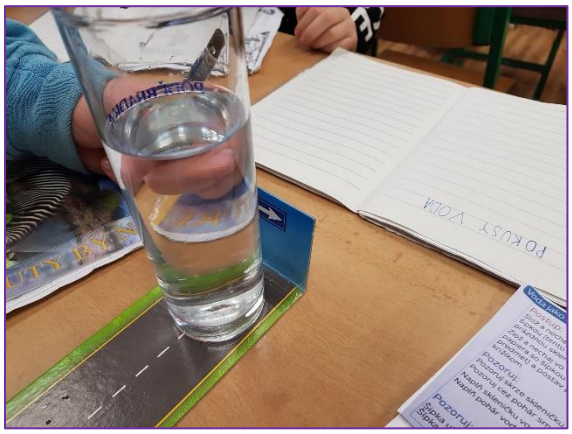

Nakresli šipku ukazující vpravo a umísti ji za sklenici naplněnou vodou. Podívej se přes sklenici: šipka najednou míří doleva! Proč? Sklenice s vodou vytvořila čočku a převrátila obraz.

Ondra

Při pokusech jsme zjistili, že některé látky se ve vodě rozpouštějí, ale jiné ne. Rozpustná je například sůl kamenná, nerozpustná mouka.

Co ale máme dělat, když chceme vodu jejího znečištění zbavit? U mouky (a dalších nerozpustných látek) je to jednoduché – přefiltrujeme je přes filtrační papír. Ten nečistoty zachytí a my opět získáme čistou vodu.

Rozpustné látky, jako např. sůl, se dají odstranit destilací. Do destilační vaničky dáme slanou vodu, přiklopíme víčkem a umístíme na radiátor. Působením tepla se vypařuje čistá voda, která se na chladném víčku mění v kapky a stéká do prostřední nádobky.

Návod Armixxxu: Vyrob si TRIORAMA

Vyrobili a vysvětlili žáci 3. A

Co je to triorama? Mnohým z vás bude známější spíše název diorama, speciální model, který se snaží navodit dojem skutečnosti. Jeho pomalovaná zadní strana bývá doplněna plastickými modely v popředí, které dodávají obrazu hloubku a mají navozovat dojem skutečnosti.

My jsme si v hodinách VV a PČ vyrobili jednodušší model, sestávající ze tří stěn – proto se mu říká TRIOrama. Na pozadí někteří z nás použili omalovánky, jiní si je vytvořili sami. Plastické modely v popředí jsme vytvořili z plastelíny a krajina před námi postupně ožila jako opravdová. Tedy: opravdová krajina, po které běhají zvířátka z plastelíny…

-vaš-

Gerrit Schouten: Diorama s otroky, 1819.
Zdroj: Wikipedie

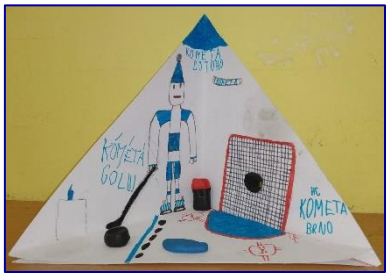

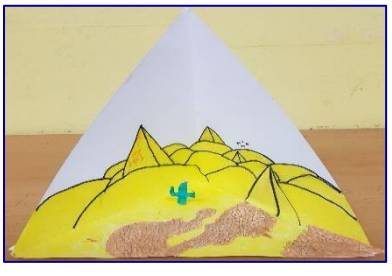

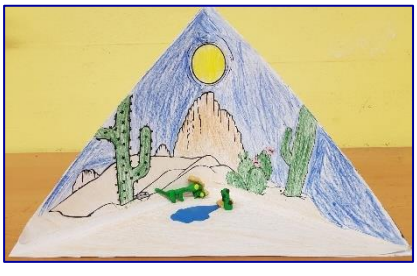

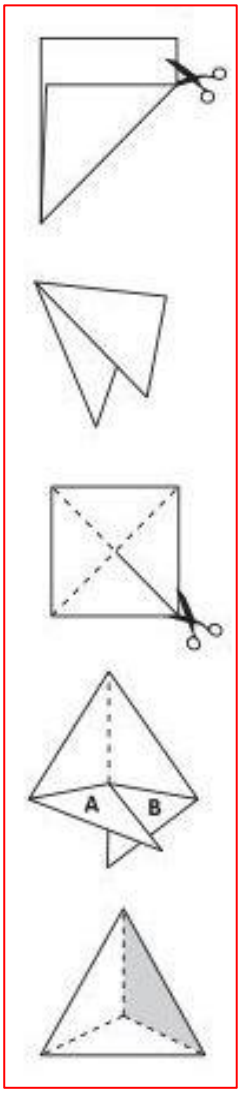

Návod na triorama:

1. Vezmeme si tvrdý papír a složíme ho do trojúhelníku.
2. Odstřihneme přesahující obdélník, abychom získali čtverec.
3. Přeložíme i druhou úhlopříčku čtverce, takže nám uprostřed vznikne kříž.
4. Jednu úhlopříčku čtverce nastřihneme do poloviny, tj. ke středu čtverce.
5. Nastřihnuté cípy složíme na sebe a ujistíme se, že to máme správně. Zatím nelepíme.
6. Na nenastřiženou část si nakreslíme pozadí.
7. Na jednu nastřiženou část namalujeme zem, na druhou nakreslíme křížek, abychom věděli, kam nemalovat.
8. Když jsme všechno domalovali, složíme nastřižené části tak, že cíp se zemí nalepíme na cíp s křížkem.
9. Z plastelíny vytvarujeme zvířátka, postavy, ale i kameny, ohniště, prostě co nás napadne.
10. Plastické figurky rozmístíme po prostoru. Triorama je hotovo.

-mari-

At the Doctor´s

Z hodiny angličtiny Kristýna Stará a Barbora Sitte, 4. C

Jednu listopadovou hodinu jsme si v angličtině hráli na doktory. Všechny to moc bavilo, mnohem víc než normální hodina! Donesli jsme si do školy krabičky od léků, obvazy, vatu, náplasti. Už doma jsme si nachystali rozhovory v angličtině, které jsme si v hodině ještě ve skupinkách zopakovali. A pak už přišlo na řadu divadlo. Po zbytek hodiny jsme představovali naše jednotlivé příběhy, které by se u doktora mohly stát. Někdo měl dlouhý rozhovor, někdo jen kratší, ale zapojili se úplně všichni.

Doctor: Good morning.
What´s the matter?
Patient: Good morning, doctor.
I´ve got a terrible headache!
Doctor: Don´t play loud music.
Go to bed!
Patient: Thank you, doctor. Good bye!
Doctor: Good bye!

Betlémy z 5.C

Veronika Marková

Ve čtvrtek 5. 12. 2019 jsme se před čerty schovali v keramické dílně na Lánech. Poté, co nás paní lektorka seznámila se čtyřmi živly spolupracujícími v peci, dostal každý svůj vlastní kousek hlíny a mohl se pustit do práce. Šikovné ruce páťáků nezahálely a s nadšením válely, vyškrabávaly, tvarovaly a lepily, dokud nevytvořily nádhernou vánoční ozdobu – betlém. Na závěr svá díla děti dozdobily barevným sklem. Teď už jen šup s nimi do pece a vánoční dekorace byly hotové.

Liga deskových her

Jan Melichárek

Dne 22. listopadu 2019 se vybraní žáci zúčastnili Ligy deskových her na radnici městské části Brno-střed, kde se uskutečnilo městské kolo v soutěži. Školu reprezentovali Samuel Mucha z 5. B, Daniel Nádvorník ze 4. B, Kristýna Musilová z 8. C a Nicol Uherková z 8. C. Žáci se umístili na 28. až 36. místě z celého Brna. Procvičili se v hraní hry Majesty a jiných hrách.

Advent už je tu

Ivana Cupalová

V letošním roce 2019 připadla první adventní neděle na 1. prosince, a stejně jako většina domácností se i naše škola pustila do předvánoční výzdoby. Neodmyslitelnou součástí prosince se stal bezpochyby adventní věnec.

Adventní věnec si můžeme koupit, ale vzhledem k stále zvyšující ceně si ho raději vyrobíme. A protože se i děti těší na Vánoce, hlavně na Ježíška, rozhodli jsme se jim ve družině tento čas vyplnit výrobou adventního věnce. Nakonec byl o tuto činnost obrovský zájem, což nás potěšilo. Děti měly za úkol přinést korpusy na základ věnce a ozdoby, kterými věnec dozdobí. Větvičkami túje nám přispěla paní Kalábová, maminka jedné žačky, které tímto moc děkujeme.

Nastříhané větvičky je potřeba připevnit pomocí drátků na korpus z polystyrenu nebo ze slámy. Děti se velmi dobře popraly s navazováním větviček na věnec, malinko jsme jim pomohli sem tam něco upevnit, utáhnout, ale zvládaly to na jedničku. Závěrečné zdobení si děti dělaly samy, dle vlastní fantazie zkoušely různé kombinaci barev a ozdob, které si přinesly z domu, dokonce došlo i na směnu mezi kamarády, my jsme pouze přilepovali ozdoby tavnou pistolí, aby se děti nepopálily. Věnec si můžeme vyrobit z různých materiálů, je ale důležité, aby se líbil hlavně nám. Výsledek naší práce můžete vidět na fotografiích: věnce se moc povedly a těšení na Vánoce mohlo začít.

Půjdem spolu do Betléma

Zuzana Široká, Jaroslava Hrubešová

Prosinec je pro mnohé z nás kouzelné období, plné očekávání a těšení se na ten nejkrásnější den v roce, Vánoce.

Tento rok jsme se pustili do pátrání po původu a vzniku těchto tradičních svátků. Putovali jsme napříč světem. Navštívili blízké i vzdálenější státy, jako například Francii, Itálii, Německo, Rakousko, ale i třeba daleké Norsko či Rusko. Dozvěděli jsme se, jaké vánoční tradice a zvyky dodržují obyvatelé těchto zemí i z čeho se skládá jejich tradiční štědrovečerní večeře. Asi všichni jsme se shodli, že ty nejkrásnější a nejkouzelnější vánoční svátky máme my, Češi.

A protože se nám čekání na ty naše Vánoce zdálo nekonečné, zkrátili jsem si je společně s družinovým oddělením pana vychovatele Grosse výrobou tradičně netradičního betlému.

Jak se nám společné dílo podařilo, to už posuďte sami…

Krása adventní Vídně

Irena Stranyánková a žákyně Lucie Jurečková, Martina Leberová a Zdeňka Kordová z 8. B

Kouzelný advent patří mezi největší lákadla předvánoční Vídně již více než dvě desetiletí. Také naše škola se jimi nechala zlákat a 16. prosince 2019 jsme se tímto směrem vydali.

Naše první zastávka byly vánoční trhy a návštěva Muzea císařských kočárů – Kaiserliche Wagenburg u letního sídla Habsburků, zámku Schőnbrunn. Naše početná skupina se rozdělila na dvě části. První polovina žáků zamířila do muzea a druhá polovina zůstala na trzích.

Muzeum císařských kočárů nás uchvátilo svou krásou a velkolepostí. Dozvěděli jsme se, že se jedná o vozový park nejen císařské rodiny, ale i členů rakouského dvora. V muzeu se nachází asi šedesát vozů, kočáry Marie Terezie, císaře Františka Josefa nebo Napoleona. Nám se nejvíce líbily kočáry rakouské císařovny Sissi.

V muzeu jsme trochu vymrzli, a proto jsme s velkou radostí uvítali výměnu skupin a spěchali na vánoční trhy před zámkem Schőnbrunn, které právě na tomto místě slibují jedinečnou kombinaci imperiální okázalosti a slavnostní dobré nálady. Všude kolem se linula vůně čerstvě upečených vanilkových rohlíčků a vánočního punče. Tento vánoční trh je proslaven řemeslnými výrobky, ručně vyráběnými vánočními ozdobami a šperky.

Další zastávka nás čekala v centru Vídně. Prohlédli jsme si pomník Marie Terezie, prošli jsme nádvořím Hofburgu, zimního sídla Habsburků, a skončili jsme u katedrály svatého Štěpána – Stephansdomu. Tady jsme si dali krátkou pauzu na oběd, abychom se posilnili, protože nás čekala návštěva Přírodovědného muzea. Zde jsme pod jednou střechou získali fascinující přehled o dějinách Země od hmyzu přes drahokamy, minerály až po ptakoještěry. Skvostem sbírky v muzeu je 29 500 let stará a pouhých 11 centimetrů vysoká Willendorfská Venuše. Naši žáci se však nejvíce vyřádili v sekci dinosaurů.

Po návštěvě muzea nás čekala třešnička na dortu v podobě vánočních trhů u radnice na Radničním náměstí. Nejprve nás ohromil metr vysoký oblouk se svíčkami a poté nás oslnily stromy v Radničním parku a podél ulice Ringstrasse, které zářily a blikaly slavnostním leskem.

Žáci se po rozchodu vrhli na rozmanité lákavé dobroty a sladkosti. Pak jsme všichni s plným břichem, zmoženi a unaveni celodenním zážitkem, s vděčností nasedli do autobusu a těšili se na zpáteční cestu domů.

Předvánoční Vídeň nás okouzlila a my doufáme, že se opět někdy pokocháme tou nádhernou atmosférou ve městě plném historie.

Školou chodí Mikuláš

Redakce Armixxxu, foto Martina Dobešová, 9. B

5. prosince u nás ve škole tradičně chodí Mikuláš. Doprovod mu dělají čerti i andělé a společně obcházejí jak žáky prvního, tak i druhého stupně. Zajímaly nás názory nejen dětí, ale i samotného Mikuláše a andělů na tento všemi očekávaný den.

Rozhovor s Mikulášem

Dobrý den, pane Mikuláši. Která postava je vaše nejoblíbenější?
Moje, samozřejmě že Mikuláš, když ho dělám.
Co byste poradil dalším generacím deváťáků, kteří jednou budou pro mladší žáky tyto postavy ztvárňovat?
Dalším generacím? Nemějte strach a nebojte se to dělat, a když vám bude blbě, tak se toho nebojte a potom vám bude z toho dobře.
Jak se Vám to dnes líbí?
No mě se to líbí moc. Tak – je to poprvé a taky naposled! Je to super.
Myslíte, že bude víc zlobivých, nebo hodných dětí?
Každý rok je to jinak, někdo je zlobivý a někdo hodný, tak snad letos bude aspoň víc hodných, aby tady všichni nezlobili.
Děkuji za rozhovor a užijte si Mikuláše!

-fol-

...a žáci

Bál ses?
Ne.
Líbilo se ti to?
Trochu…
Jaká postava je pro tebe nejoblíbenější?
Mikuláš!

-fol-

Co na to andělé?

Jaká postava je vaše nejoblíbenější?
Za nás určitě anděl.
A co byste poradili dětem?
Aby se chovaly líp a nemusely by se bát, že je odnese čert.
Jak se vám líbí váš úkol?
Užíváme si ho.
Myslíte si, že bude víc zlobivých, nebo hodných dětí?
Určitě zlobivých!

-bor-

Nakonec jsme se zeptali našich nejmladších.
Jak se líbil Mikuláš v 1. A?

Ahoj, byl tu Mikuláš! Měli jste nějakou básničku?
Ano, měli jsme básničku a byla o čertech. Nacvičovali jsme ji ve skupinách.
Jak se vám líbila mikulášská návštěva?

- No, nelíbili se mi čerti a Mikuláš, protože nevypadali jako praví. Ale andělé se mi líbili.
- Mně se nelíbili čerti, protože pro mě byli strašidelní. A andílci se mně líbili moc a Mikuláš se mně taky líbil.
- Všichni, jak čerti přišli, tak se mi to moc líbilo. A Mikuláš i andílci vypadali hezky.
- A vůbec, všichni byli dobří!

-bier-, mari-, -meli-

Jak jsme chystali dárky pro radost

S žáky 4. C připravily Lenka Ručková a Jana Cendelínová

To vám byl ale prosinec! Chodbu u naší třídy ozdobily vánoční vitráže. Děti si ve výtvarné výchově vyzkoušely novou techniku, která je velmi zaujala a bavila.

Ve čtvrtek před Vánocemi provonělo celou školu pečení vánoček. Letos jsme se s dětmi rozhodli vyrobit pro rodiče speciální dárky pod stromeček. Pro pro maminky jsme vytvořili okrasnou vázičku na dekoraci z kuchyňského prkénka, pro tatínky něco na zub v podobě nakládaného hermelínu. Pečení vánoček ve školní kuchyňce naše vánoční přípravy voňavě zakončilo.

A jaký měly naše dárky ohlas? Věřte, že opravdu veliký! Pod stromečkem se dárečky všem moc libily: maminky si vyzdobily kuchyni, tatínkové si pošmákli na hermelínu a při sváteční snídani si celá rodina pochutnala na vánočce.

Jednou v roce na Vánoce

Texty redakce Armixxxu, fotografie na následujících stránkách třídní učitelé 1. i 2. stupně

Na Vánoce se těší určitě každý z nás. My v redakci Armixxxu to moc dobře víme, proto jsme si pro Vás připravili malou sondu do života našich žáků i učitelů v čase vánočním. Na co se o Vánocích nejvíc těšíme, jaké dárky by se nám líbily, jak prožíváme Štědrý den i kam jezdíme rádi na hory, na to vše se ptali naši redaktoři v průběhu listopadu a prosince. Dnes Vám přinášíme výsledky své dvouměsíční práce v podobě rozhovorů i grafů, které Vás určitě zaujmou. A aby naše Vánoce byly pěkné i obrazově, doplnili jsme je fotografiemi všeho toho krásného očekávání: slavnostně vyzdobených tříd, krásných vánočních výrobků, Mikulášů, andílků i vánočních besídek. Přejeme Vám příjemné zimní rozjímání!

Rozhovor s panem ředitelem

Dobrý den, pane řediteli. Jak trávíte Vánoce?
Snažím se odpočívat a jsem rád, když se mohu potkat s některými přáteli.
S kým Vánoce trávíte?
S přáteli a rodinou.
Jak se těšíte na Vánoce a co si přejete?
Velmi, protože si přeji, aby bylo trošku klidu a míru mezi lidmi. A samozřejmě také to, abychom si našli čas na blízké lidi.
Pojedete někam na vánoční svátky?
Ne, to letos neplánuji.
A přijdete na Vánoční besídku do naší třídy?
Když mě pozvete a když mi řeknete, kdy je, tak určitě rád.
Děkujeme za rozhovor a přejeme vám krásné Vánoce!

-bor-, -mat-

Paní učitelka Hůrková

Dobrý den, paní učitelko. Jaké jste si dala do nového roku předsevzetí?
Já jsem jsi do nového roku žádné předsevzetí nedávala, ale přesně o půlnoci jsem si přála přání. Já vím, že se přání nemají říkat nahlas, ale dvě přání vám řeknu. První přání je štěstí a zdraví pro celou moji rodinu. Druhé přání je, aby se mým žákům dařilo. A aby spolu vycházeli a měli se rádi. -meli-

Pan vychovatel Gross

Co byste si přál na Vánoce?
Ježíši! Já bych si přál pohodu a klid.

-dom-, -olik-

Paní vychovatelka Kunešová

S kým trávíte Vánoce?
Já trávím Vánoce s rodinou, a to je sestra, přítel a náš pejsek.

Co si přejete k Vánocům?
Já si přeji k Vánocům, abychom byli zdraví. A pokud myslíte něco hmotného, tak bych nepohrdla nějakým náramkem.

-jur-, -bier-

Paní učitelka Helisová

Co si přejete k Vánocům ?
Já si přeji k Vánocům, abychom byli zdraví.

-jur-, -bier-

Paní učitelka Vašíčková

Co byste si přála na Vánoce, paní učitelko?
Já bych si přála nějakou krásnou knížku, nějaký krásný výlet a hlavně hodně zdraví a pohody.

-mari-

Paní učitelka Vráblíková

Co si přejete na Vánoce?
No, všichni dospělí si přejí, aby byli se svou rodinou a aby byli všichni zdraví. A to je i moje největší přání.

-dom-, -olik-

Paní učitelka Stranyánková

Co byste si přála k Vánocům, paní učitelko?
Tak já bych si přála k Vánocům hlavně zdraví, štěstí pro moji rodinu. A kdybych měla vyjádřit ještě nějaké soukromé přání, tak bych si přála nějaký krásný parfém.

-mari-

Paní učitelka Lidmilová

Co byste si přála na Vánoce?
Aby se spravily vztahy v rodině.

-dom-, -olik-

Paní učitelka Hájková

Co byste si přála na Vánoce?
Pohodu a klid.

-dom-, -olik-

Paní učitelka Ručková

Co si přejete na Vánoce?
Vzhledem k tomu, že každý rok zlikviduju jeden mobil a mám ho teď už ve špatném stavu, tak doufám, že mi Ježíšek přinese nový. A to je všechno.

-mari-

Paní učitelka Moutelíková

Co byste si přála na Vánoce, paní učitelko?
Vánoce mám moc ráda. Je to období, které trávím s rodinou a přáteli. Potom je úplně jedno, co najdu pod stromečkem. Ocením překvapení, ale udělá mi radost i klasika – knížka nebo ponožky. 😊
Přeji si také hodně vycházek a výletů. Ani nemusíme jezdit daleko, Brno má krásné okolí. Ať i vy najdete pod stromečkem to, co si přejete.

-vaš-

Rozhovor s bývalou třídní paní učitelkou Robkovou

Dobrý den, paní učitelko, my bychom Vám chtěli položit pár otázek do Armixxxu o Vánocích. Jak trávíte Vánoce a s kým?
Štědrý večer trávíme v Brně a trávíme ho s celou rodinou. Přijedou babičky, děda, takže jsme celá rodina spolu.
Jak se těšíte na Vánoce?
Já se těším vždycky nejvíc na tu dobu předtím, na dobu adventní. Když se setkáváme s kamarády, chodíváme na Zelňák na svařák, potkáváme se, uděláme si chvilku na sebe.
Co si přejete od Ježíška a jaký dárek by vám udělal největší radost?
Já si přeju od Ježíška nové lyže a ještě nové kladívko do třídy.
Vzpomínáte si na naši společnou vánoční besídku?
No samozřejmě vzpomínám, protože to bylo moc krásné, jak jste si předávali dárky a jak jste si přáli všechno nejlepší do nového roku. Tak to byl úplně nejúžasnější dárek, co jste si dávali.
Jaký dárek vás nejvíc potěšil, když jste byla malá?
Já si vzpomínám na Vánoce, kdy jsem chodila do školky, to mně mohlo být tak pět nebo šest let, asi pět. A tehdy bylo největší vánoční překvapení, my jsme o tom se ségrou nevěděly, že se sjeli babičky a dědečkové a my jsme poprvní zažili Vánoce s úplně celou rodinou. Už si nepamatuju, co jsem dostala, ale pamatuju si, jaké to bylo obrovské překvapení a jaká to byla paráda být všichni spolu.
Děkujeme a přejeme vám krásné Vánoce.

-bor-, mat-

Vánoční anketa Armixxxu

Redakce

O jaký dárek mají děti největší zájem? Armixxx to zjistil na 1. stupni! Obešli jsme všechny žáky od 1. do 5. tříd, abychom se dozvěděli, co si děti nejvíc přejí. Výsledky naší ankety jsme pro Vás zpracovali nejen do tabulky, ale i do přehledných grafů. Pokud jste tedy rodiče, kteří mají své děti na prvním stupni, naše anketa pro Vás může být inspirací pro příští rok.

Přejeme Vám šťastnou ruku při výběru dárků!

-fol-, -pol-

	Přání	1.A	1.B	2.A	2.B	2.C	3.A	3.B	5.A	5.B	5.C	Celkem
Hračka	**Lego**	12	12	8	19	17	14	18	14	6	6	**126**
Elektronika	**mobil**	7	11	18	12	22	7	20	8	5	8	**118**
Hračka	**plyšáka**	11	13	8	17	21	12	10	9	5	5	**111**
Hračka	**kolo**	7	6	11	22	10	1	6	15	8	3	**89**
Elektronika	**PC**	5	2	12	7	12	11	11	8	13	1	**82**
Elektronika	**tablet**	4	2	14	8	18	4	7	6	5	12	**80**
Věci do školy	**kniha**	9	13	7	9	5	8	9	14	2	2	**78**
Elektronika	**X-box**	0	6	11	6	19	5	11	3	7	1	**69**
Hračka	**deskovku**	6	1	8	16	6	7	4	8	7	1	**64**
Věci do školy	**aktovka**	3	3	14	12	8	7	5	3	7	2	**64**
Elektronika	**dron**	6	2	5	7	7	2	4	1	7	0	**41**

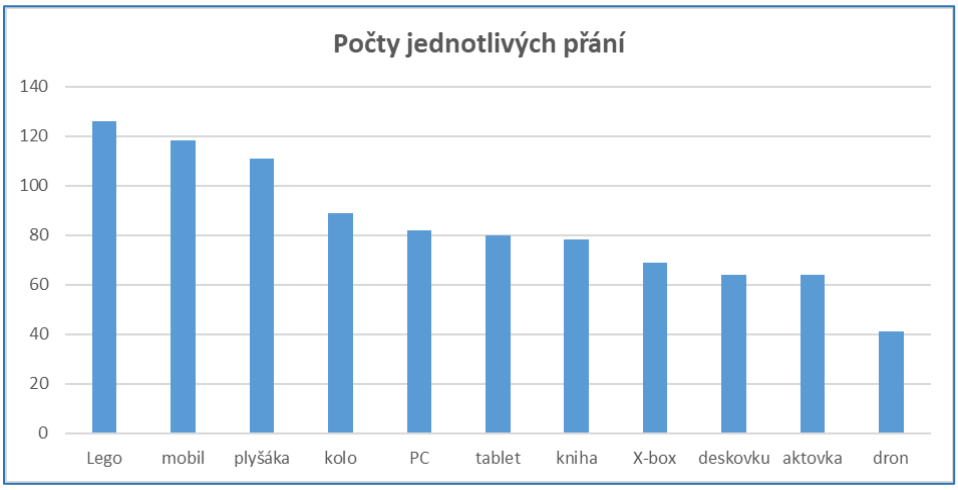

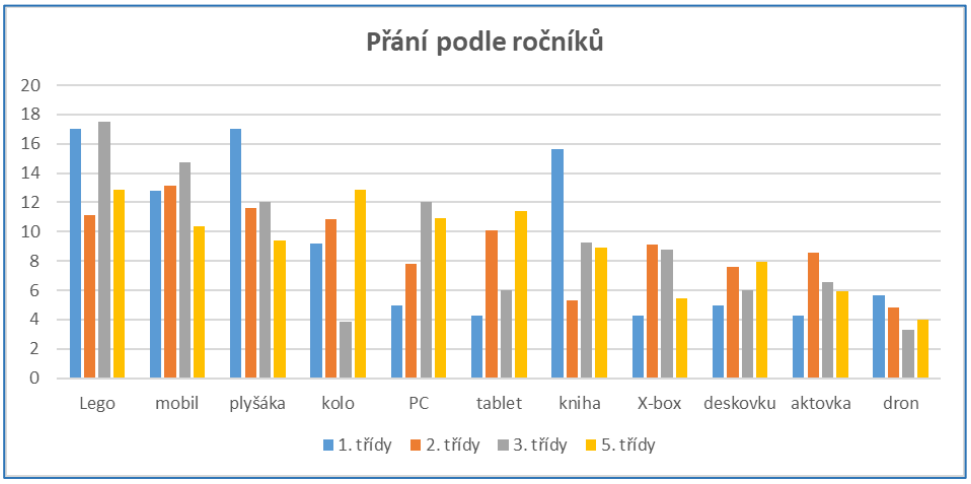

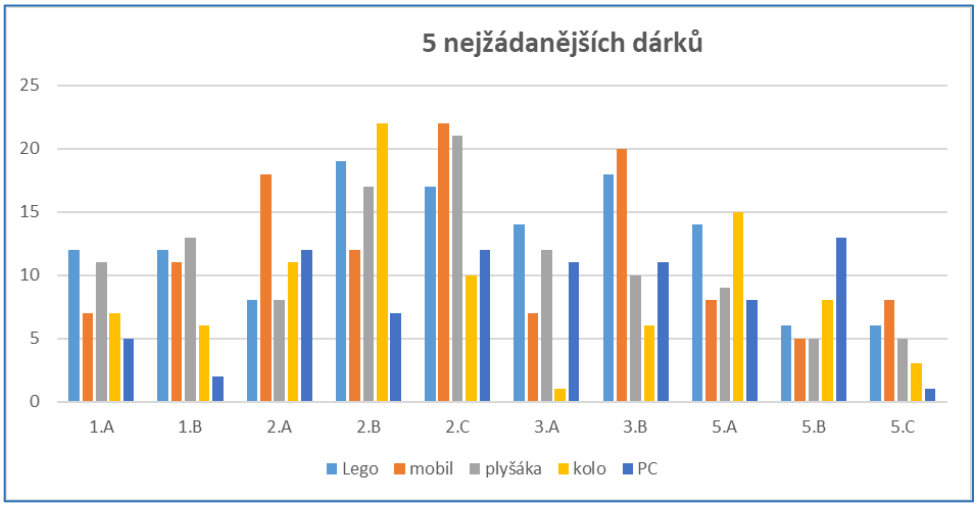

Vánoce PŘED a PO

Redakce Armixxxu

Jaká jsou naše očekávání a daří se nám je naplnit? Tato otázka zajímala naše redaktory ze čtvrtých tříd, proto se rozhodli uskutečnit zajímavou formu rozhovoru: před a po. No a protože se jednalo o Vánoce, v praxi to znamenalo, že za dětmi se svými dotazy přišli dvakrát – ke konci prosince a následně na začátku ledna. Podívejte se, jak to dopadlo.

PŘED

Jak se doma připravujete na Vánoce?

- Nejdřív se připravujeme tak, že někde koupíme stromeček a vždycky na Štědrý den ho nazdobíme a zatím ještě hledám nějaký ozdůbky.
- My většinou spíš děláme cukroví, potom asi koupíme kapra a před tím dnem, jak bude Štědrý den, tak ozdobíme stromeček.
- No my každý den na Vánoce jezdíme pro nejkrásnější stromeček, pak ho ozdobíme a pak jedeme pro kapra a odvezeme ho k babičce a pak si ho upečeme.
- No tak my prvně dotáhneme stromeček, což se nám letos nepovedlo koupit malej, potom uděláme cukroví, pak mamka koupí kapra a zabije ho doma, což se mi moc nelíbí.
- Taťka nejdřív donese domů kapra, pomlátí ho, dotáhneme stromeček, hlavně hodně velikej, nazdobíme ho a pak uděláme večeři.

Co si přejete k Vánocům a proč?

- Já si k Vánocům přeji, aby si můj králík přestal vytrhávat chlupy z kožichu.
- Já bych si teda přála novej počítač, protože ten starej do něj musím bouchat, aby se vůbec načetl.

Co budete dělat ve vaší třídě poslední školní den před Vánocemi?

- Půjdeme na vánoční trhy.
- Budeme mít vánoční besídku.

PO

Splnilo se vám to, co jste si přáli?

- Já jsem dostala jednu věc, kterou jsem si nepřála, ale i tak jsem ráda.
- Jen něco se mi splnilo.
- Vánoce jsem si nejvíc užil, takže za mě velké ano.

Užili jste si Vánoce a proč?

- Já jsem si to užila, protože jsem po dlouhé době viděla svoji rodinu.
- Protože jsme byly na štědrovečerní večeři spolu.
- Protože jsou to Vánoce.
- Ano, protože jsem dostal PlayStation.

Kde jste byli na Vánoce a líbilo se vám tam?

- Já jsem byla u babičky, jako bylo to tam dobrý, ale nebylo tam moc teplo, protože jim praskl kotel.
- My jsme byli doma a pak jsme jeli rychle k babičce.

-fis-, -mab-

PŘED

Jak se doma připravujete na Vánoce?

- Zdobíme stromeček
- Kupujeme dárky
- Pečeme perníčky
- Smažíme řízky
- Rozsvěcujeme vánoční světélka
- Píšeme dopis Ježíškovi

Co si přejete k Vánocům a proč?

- Mobil, protože bych hrál.

Co budete dělat ve vaší třídě poslední školní den před Vánocemi?

- Tak my půjdeme na vánoční trhy a po těch vánočních trzích půjdeme do Mekáče. Nevíme, jak se to stalo, ale je to tak!

PO

Splnilo se vám to, co jste si přáli?

- Ano splnilo.
- Nevím.
- Nic jsem nedostal, co jsem chtěl.
- Ano, ale dvě věci ne.

Užili jste si Vánoce a proč?

- Užila jsem si Vánoce.
- Užil jsem si je tak půl na půl.
- Užil jsem si Vánoce, protože jsem si hrál a zabíjel bráchu.
- Prostě mě nebavily.

Kde jste byli na Vánoce?

- Doma s rodinou.

A teď bonusová otázka. Byli jste v tom nejlepším Mekáči, jak jste říkali, že půjdete?

- Byl jsem tam a dostal jsem sýrovou omáčku, ze které mi bylo pěkně špatně!
- Bohužel jsem ten den nebyla ve škole.

-fis-, -mab-

Vánoční čas v 6. A

Veronika Hašková a žáci 6. A

Prosinec byl úžasný měsíc a se třídou jsme si ho náramně užili.

Začal tím, že jsme s paní Kratochvílovou pletli z pedigu. Dostali jsme dřevěný zvoneček, kolem kterého jsme omotávali namočený pedig. Nakonec jsme tam dali rolničku a mašličku. Tento krásný zvoneček jsme si pak odnesli domů.

O pár dní později jsme byli s celou třídou koupit stromeček a hned jsme si ho krásně nazdobili. Myslím, že náš stromeček byl nejhezčí na našem respírku.

Na středu 18. prosince domluvila naše paní učitelka Hůrková úžasnou akci. Nejdříve jsme jeli do města podívat se na vánoční trhy a na stromeček. Pak jsme měli po skupinkách rozchod. Někteří šli do KFC, někteří do McDonaldu, někteří si ještě nakoupili dárky na Vánoce. A pak hurá na Sport Balkán na bowling a na laser game. Bowling jsem strašně dlouho nehrála, ale bylo to strašně super. Byla u toho sranda, ale chvílemi to bylo i o nervy. Ve stejné budově byla i laser game, kterou jsme měli též objednanou, a na to se všichni těšili nejvíc. Hodně z nás to hrálo poprvé, i já. A musím říct, že tato hra je skvělá. Měli jsme týmy a „válčili“ proti sobě, nebo spíše stříleli. Princip hry je takový, že na vás někdo číhá a vy naopak číháte na něho. Střílíte svými pistolemi a máte na sobě vestu, do které nepřátelé střílí. Běháte po labyrintu plném zdí a úkrytů, ale vsadím se, že to znáte. Se třídou jsme si to fakt užili. Jak ve městě, tak i tady. Říkali jsme si, že to snad není naposled, co jsme tam šli.

Na další den jsme se také moc těšili, jelikož nás čekala třídní besídka. V den, kdy byla besídka, jsme šli ráno do Albertu. Tam jsme si ve skupinkách nakoupili občerstvení – brambůrky, pití, pomazánky atd. Připravili jsme si lavice tak, aby ve třídě bylo hodně místa, a besídka mohla začít. Nejdříve jsme si povídali v kruhu o svých přáních na příští rok a pak už konečně došlo k rozdávání dárků. Dárky nás moc potěšily! No a pak jsme už jen zpívali, tančili, pouštěli písničky a jedli. A najednou překvapení. Do třídy vešel pan školník se dvěma velkými čokoládovými dorty. Přišel se za námi na besídku rozloučit. Každý jsme si dali kus dortu, popovídali jsme si s ním a nakonec jsme si na památku udělali společné foto. Pan školník byl fajn, nebál se žádné práce a bude nám moc chybět. To byla besídka!

Poslední den školy v roce 2019 byl turnaj ve vybíjené pro 2. stupeň. Vybíjenou máme hodně rádi. Sice se nám moc nedařilo, ale jsme rádi, že jsme se mohli zúčastnit a spolupracovat. Takové Vánoce ve škole bych chtěl určitě zažít každý.

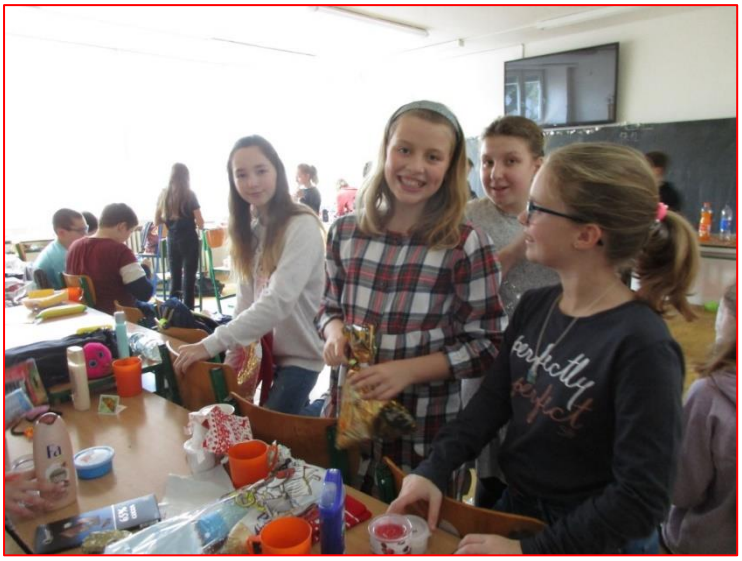

Vánoce jsou za námi

Sepsali žáci 5. A, sestavila a komentářem doplnila Irena Lidmilová

Vánoce jsou již za námi, ale nezaškodí si na tento čas zavzpomínat. V mojí třídě 5. A se všichni žáci na Vánoce těšili a také se na ně připravovali ve škole i doma. Jak se přípravy a průběh Vánoc odehrávaly, vám v tomto článku přiblížíme. Sestavit článek do Armixu byl úkol pro skupinovou práci v hodinách slohu. Jednotlivé skupinky zpracovávaly různá témata. Posuďte, jak se jim práce zdařila a zda jí jednotlivé skupinky věnovaly dostatečnou pozornost a snahu.

Jedna z chlapeckých skupin se měla zamyslet nad tím, jak by mohla znít naše třídní přání v dopise pro Ježíška. Kluci napsali: *„Ježíšku, můžeš zařídit, abychom mohli i o malých přestávkách využívat k různým pohybovým hrám chodbu na respírkách? Také bychom chtěli mít tělesnou výchovu dvakrát týdně v tělocvičně či na hřišti a plavání k tomu.“* O nic dalšího Ježíška nepožádali? Že by moji páťáci byli tak skromní? Nebo se klukům nechtělo vymýšlet či zjišťovat přání ostatních? Co myslíte, jak to asi bylo?

Před Vánoci přemýšlíme, čím svým blízkým udělat radost. Vyrábíme či kupujeme dárky. O tom, jaké dárky se vyráběly, letos v naší třídě napsala jedna z dívčích skupinek: *„Paní učitelka nám objednala na 12. prosince paní Hrabovskou, která získala ocenění „Nositel lidových tradic“. My už se s ní známe, protože nás v loňském školním roce učila jak pracovat se slámou při zdobení kraslic. V plánu bylo použít slámovou techniku při výrobě přáníčka k Vánocům. Do přáníčka byl také vložen krajkový kapřík jako dáreček pro maminku. Paní Hrabovská je prostě skvělá. Připravila pro nás všechny pomůcky, které jsme k výrobě potřebovali. Každý žák dostal šablonu kapříka z barevného ručního papíru, slámu, lepidlo, párátka, mašličky, krajkové dárečky pro maminky, víčka na lepidlo apod. Krůček po krůčku nám vysvětlovala, jak si vystřihnout kapříka podle šablony. Mohli jsme si vybrat z několika barev papíru. Potom nám připomněla, jak si žehlením (to se dělá nůžkami, ne žehličkou) připravit slámu k výzdobě kapříka. Z vyžehlené slámy jsme vystřihovali šupiny. Nebylo to těžké, paní nám vše vysvětlila a poradila nám fígle, jak se slámou, nůžkami a lepidlem pracovat tak, aby výsledek byl co nejkrásnější. Připravené šupiny jsme podle přesného postupu lepili na kapříka. Když byl kapřík hotový, mašličkou jsme dovnitř přivázali krajkový dáreček, a kdo chtěl, vepsal i pěkné přáníčko. Jako dárek jsme od paní Hrabovské dostali zelený stromeček, který jsme si také mohli ozdobit slámou. Práce všechny žáky bavila a všem se kapříci velice povedli. Proto paní Hrabovské moc a moc děkujeme.“*

Dnes bychom řekli, že čas utíkal jako voda, ale před těmi Vánocemi se to vůbec nezdálo. Připadalo nám, že se jich nikdy nedočkáme, že se ten čas tak strašně vleče. O tom, jaké přípravy probíhaly v adventním čase, nám napsala druhá z dívčích skupinek: *„Nyní vám budeme popisovat, jak jsme se připravovali na naše třídní Vánoce. Začátkem prosince jsme si zimní atmosféru navodili výkresy zimní krajiny. Použili jsme motiv z obrazu podzimního lesa, obrázky již od podzimu visely na našich skříňkách a tento motiv jsme co nejpřesněji překopírovali technikou kresby zmizíkem do inkoustu. Nebyla to zrovna nejlehčí práce, ale nakonec vznikla krásná zimní dílka. Ještě teď nám zdobí skříňky. I v pracovních činnostech jsme nelenili a vyráběli*

jsme řetězy z barevných papírů a andílky na výzdobu chodby v respírku. Inspirací k výrobě andílků nám byla výzdoba 5. B, ti na své ploše měli krásné čerty (Belzebuby – béčko), tak my, áčáci, jsme si samozřejmě vyrobili Andílky, kteří svolávají všechny lidi k Betlému. Také jsme si ze skříně vyndali stromeček a ti šikovnější žáci ho postavili a ozdobili baňkami. Ozdobený jsme umístili na skříňku u dveří a pod něj jsme postavili papírový betlém. Ve třídě to máme zařízené tak, že si každý žák vylosuje spolužáka, kterému připraví dárek pod stromeček na naši třídní besídku. Je to fajn, protože se nemůže stát, že by byl někdo smutný, že nedostal žádný dárek. Losování je hodně napínavé a i letos jsme se při něm dobře pobavili. Také jsme dokázali udržet tajemství a většina z nás neprozradila, komu dárek chystá.“

A nakonec jsme se dočkali i posledního dne školy před vánočními prázdninami. To už se neučí, to je fajn den. Těšili jsme se. Poslední skupina děvčat o tomto dni napsala: *„V pátek 20. prosince 2019 v 8:00 hodin jsme se sešli ve třídě. Přesunuli jsme lavice do písmene U a dvě lavice jsme nechali uprostřed třídy, na ty se dal stromeček. Pod stromeček dal každý z nás dárky, které připravil pro spolužáky i pro paní učitelku. Skoro se nám na ty dva stoly všechny dárky nevešly. Na účkovou sváteční tabuli jsme si prostřeli ubrousky a na ně vyskládali cukroví přinesené z domova. Sliny se nám všem sbíhaly. Ve třídě máme nadané žáky, kteří pro nás připravili pěkný hudební zážitek. Paťa Pešková zahrála překrásně na klavír, Kája Tichá na klarinet a Anežka Kalábová dokonce na tři dechové nástroje, saxofon a dvě flétny. Bylo to nádherné. Pak jsme si zazpívali koledy a začaly se rozdávat dárky. Paní učitelka vybrala první dárek, přečetla jméno žáka, kterému byl určený, obdarovaný vybral další dárek, přečetl další jméno, položil vybraný dárek na učitelský stůl, vzal si svůj dárek a šel si ho rozbalit. To se opakovalo tak dlouho, dokud pod stromečkem nebylo prázdno. Když jsme se potěšili s dárečky a zamlsali si na cukroví, pustili jsme si vánoční pohádku. A šlo se domů. Hurá, vánoční prázdniny byly tady!*

Vánoční kaktus pro učitele 😊

Ne, ne, ještě jedna věc se musela před prázdninami odehrát, a to byl povánoční třídní úklid. O něm nám napsala poslední skupinka složená z chlapců: *„Jakmile skončily třídní vánoční oslavy, začalo se s úklidem. Někteří žáci odstrojili stromeček, jiní ho složili a zabalili do igelitu, další ho i s baňkami a betlémem odnesli a uskladnili do skříně. Zbytek žáků přesunoval lavice a židličky opět do původních řad. Bylo nutné také poskládat papíry do sběru a zamést drobečky z cukroví. Také jsme vyklidili nepořádek z lavic do skříněk, protože paní uklízečka nám o prázdninách plánovala vytřít špínu z lavic. V uklizené třídě jsme se dívali na pohádku. Před odchodem ze třídy jsme z okna přenesli naše fialky a dali je na židličky. I okna se budou uklízet. A hurá, je tu zvonec, konec a domů.*

Ještě jsme se měli na co těšit. Hlavní Vánoce jsme teprve očekávali. Jaké byly u vás? Třeba si o tom v Armixu něco přečteme.

Lyžařský kurz v Beskydech

Jaromír Krejčí

Druhou lednovou neděli vyrazil autobus s žáky 6. a 8. tříd na týdenní lyžařský výcvikový kurz. Jako již tradičně se útočištěm stala Horní Bečva, tamní hotel Labyrint a sjezdovka U Sachovy studánky.

Všichni žáci již měli na lyžích nějakou tu zkušenost, a tak nebyl problém lyžovat hned od začátku kurzu na hlavním svahu. V polovině lyžařského výcviku si žáci mohli vybrat mezi odpolední relaxací v bazénu anebo procházkou po okolí. Nechybělo ani středeční večerní lyžování, které má svoji úžasnou atmosféru při záři reflektorů a skoro prázdné sjezdovce. Ke konci kurzu byli žáci rozděleni do skupinek a zdokonalovali se navzájem v lyžování a ve snowboardingu.

Večer býval program ve společenské místnosti na hotelu, kde se hrály hry, po kterých přišla na řadu diskotéka. Ta závěrečná přišla na řadu v pátek a všichni se na ní skvěle bavili.

K bezproblémovému průběhu kurzu přispěli svými zkušenostmi kolegyně Mgr. Švajdová, Mgr. Čapková a kolega Mgr. Horký a spolu s paní zdravotnicí Petrou vytvořili výborně fungující tým, za což jim patří velký dík.

Velké poděkování patří ovšem i všem žákům, kteří svým chováním a vystupováním přispěli k poklidné atmosféře lyžařského výcviku.

Kam jezdíme na hory? Zimní anketa Armixxxu

Redakce

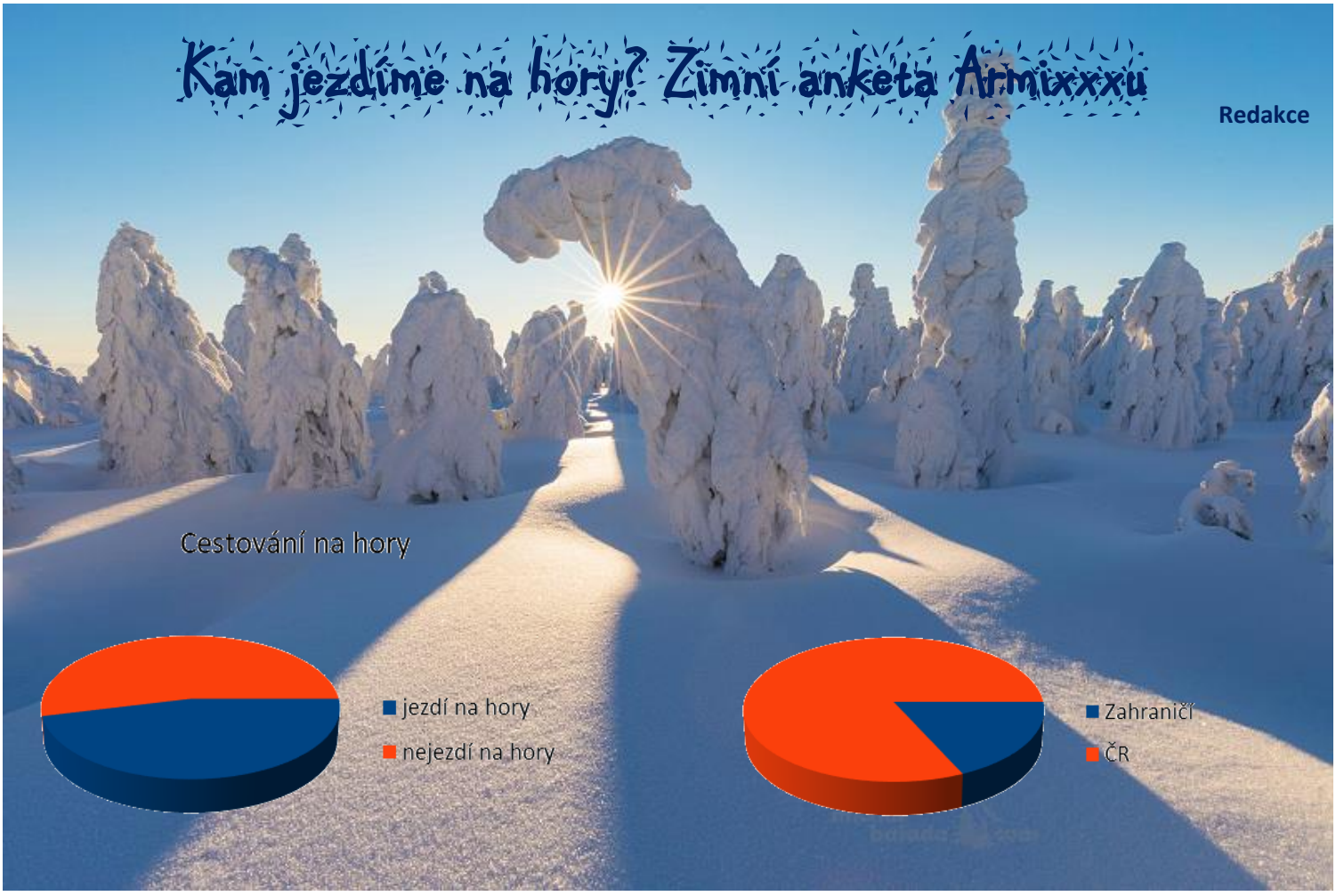

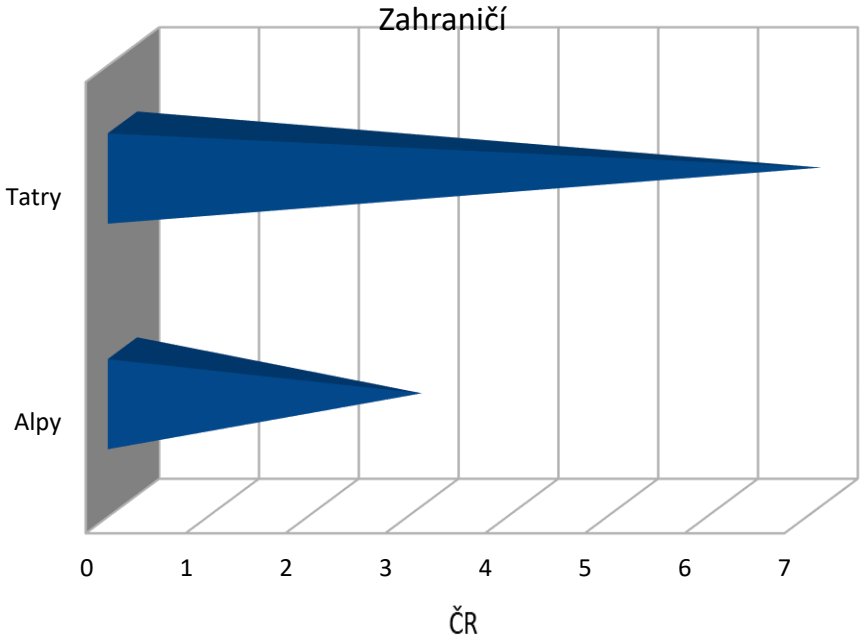

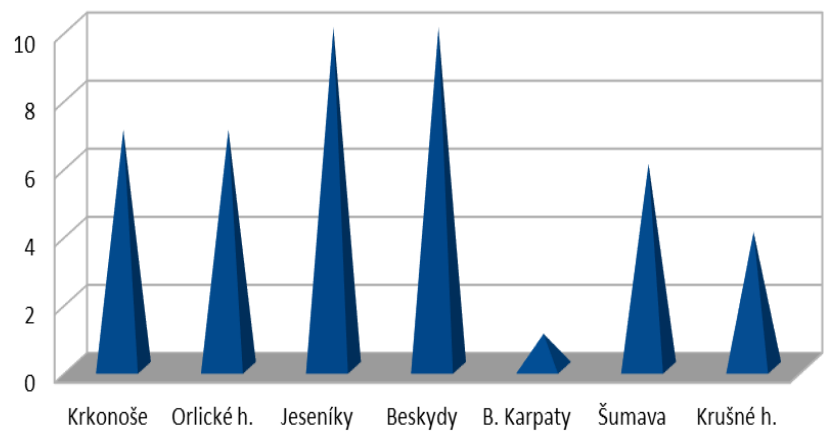

Byli jsme vyzpovídat jednu třídu na prvním stupni, abychom věděli, kam žáci jezdí na hory. Žáci jezdí jak do zahraničí, tak do českých hor. Mysleli jsme si, že většina žáků nemá ponětí, do jakých hor vlastně jezdí, ale nakonec to bylo dobré.

A tady máte výsledky, jak to dopadlo.

-mab-, -fis-

(foto laskavý internet)

Tajemství knihovny a spolupráce s KJM Lány

Lenka Vašíčková, foto pan knihovník Roman Pospíšil

Spolupráce naší školy s místní pobočkou Knihovny Jiřího Mahena na ulici Lány trvá již mnoho let a přináší velmi dobré výsledky. Žáci se zde účastní čtenářských dílen, chodí na besedy se spisovateli, zapojují se do různých soutěží. Nejmladší školáci tady získávají první zkušenosti se světem knižní fantazie, které si, stejně jako soutěžní korálky, navlékají na pomyslnou nitku svých čtenářských zážitků a dovedností.

Společnou radostí je nám již několik let projekt jihomoravských knihoven Jižní Morava čte. Jeho součástí je totiž i tematická soutěž pro děti od 4 do 15 let, jednotlivce i kolektivy, do níž mohou všichni psát příběhy, malovat obrázky, vytvářet komiksy nebo nahrávat videa. Důležité je, že tak mohou učinit pouze prostřednictvím „své“ knihovny, což prohlubuje vztah mezi touto institucí a mladými čtenáři.

Téma soutěže se vždy volí s ohledem na významné události daného roku. V letošním školním roce to bylo jubileum opravdu významné – dokonce přímo 100leté. V roce 1919 totiž vyšel knihovní zákon, který ukládal všem obcím, aby založily a financovaly veřejné knihovny. Věděli jste, že Česká republika má nejhustší síť knihoven nejen v Evropě, ale dokonce na světě?

Tématem soutěže bylo pro letošní rok „Tajemství knihovny“. Z naší školy se zapojili žáci prvního i druhého stupně a z jejich prací vytvořili pracovníci knihovny výstavku, kterou si mohla po celý měsíc listopad prohlížet široká veřejnost. Nejlepší spisovatelé postoupili do krajského kola. Dva z nich získali velmi cenné vítězství: Lucas Wellens ze 3. B se v rámci celého Jihomoravského kraje umístil na druhém místě, Lenka Peterková z 5. A na místě třetím.

Oběma vítězům gratulujeme za skvělou reprezentaci naší školy. Vítězné povídky si můžete přečíst v tomto čísle Armixxxu. Ať Vám zpříjemní pošmourné zimní dny!

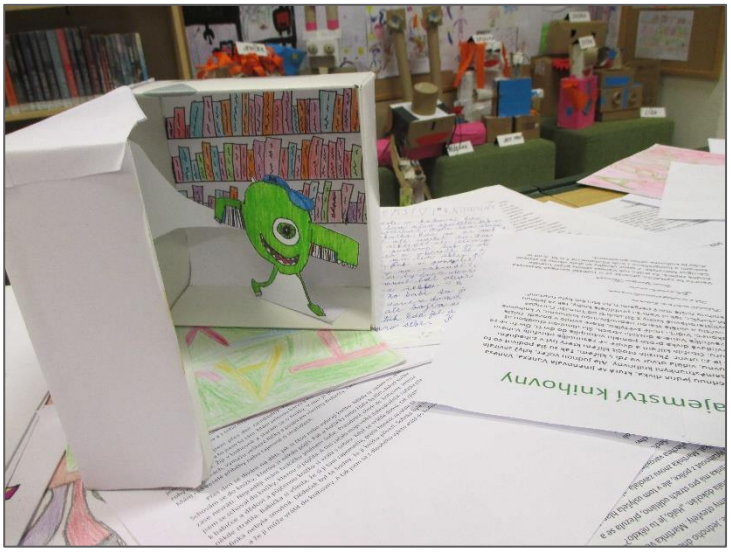

Příšerka z knihovny

Lucas Wellens, 3. B

2. místo v krajském kole soutěže mladých spisovatelů „Jižní Morava čte“

Říká se, že v Bohunicích máme zvláštní knihovnu. Dříve v ní strašilo. Dnes tam děti moc rády chodí, protože je jiná než všechny ostatní. Žije v ní totiž malá příšerka, se kterou si užijete spoustu legrace. Nebylo tomu tak ale vždy. Povím vám její příběh.

Každý den chodí děti z blízké školy a domů do této knihovny. Knihovna je malá, ale plná krásných knížek a časopisů nejen pro dospělé, ale hlavně pro děti. Ty si v ní rády čtou, hrají a smějí. Knížky jsou zde nové, ale i starší. V jedné části knihovny jsou uloženy knížky, které děti už moc nečtou a na které se zapomnělo. Jednou z nich byla i knížka „Příšerka Minecraft". Děti si z ní dříve tolik četly, a příšerka tak byla moc šťastná. Ale časem na ni děti úplně zapomněly a přestaly ji číst. A tak tato knížka ležela v regálu zaprášená. Jednoho dne, když knihovna byla zcela prázdná a zavřená, se příšerka Minecraft rozhodla, že vyjde z knížky a zjistí, proč ji děti přestaly číst. Příšerka se rozhlédla a uviděla, že za ty roky se knihovna úplně změnila. Bylo v ní plno krásných nových knih a příšerka Minecraft začala být smutná, že její příběhy a obrázky už nikoho nezajímají. Chtěla být zase oblíbená u dětí a přemýšlela, jak to udělat, aby si jí znovu všimly. Rozhodla se, že každou noc všechny knížky zpřehází a přeskládá, a svoje příběhy tak znovu opráší. Ale pokaždé z toho vzniklo spíše více nepořádku než užitku. Když totiž ráno děti přišly do knihovny, nevěřily svým očím. Takový nepořádek dlouho neviděly. Takto se to opakovalo několik dní a nocí a děti pomalu přestávaly do této knihovny chodit. Příšerka si myslela, že tak na sebe více upozorní a že děti si její knížky znovu všimnou. Ale opak byl pravdou. Nedošlo jí, že postupem času do knihovny začalo chodit méně a méně dětí, protože se bály, že tam nejspíše straší.

To však nedalo třem nerozlučným kamarádům spát. Co se to stalo s jejich oblíbenou knihovnou? Co se tam děje v noci? A tak se jednoho dne rozhodl Lucas, Dominik a Tomáš, že zjistí, co se v noci v bohunické knihovně děje a kdo tento nepořádek vůbec dělá. Večer si počkali, až odejde poslední návštěvník a knihovna se zavře. Schovali se za regály s knihami a potichu čekali. Hned jakmile v knihovně nastalo ticho, vyskočila z knížky příšerka Minecraft a začala přehazovat všechny knihy v regálech. V tom Lucas na ni zavolal: „Proč to všechno děláš a kdo vůbec jsi?“ „Jsem příšerka Minecraft a dělám tady pořádek,“ odpověděla příšerka. „Pořádek? Spíše nepořádek!" odpověděli kluci. „Teď do knihovny nechce nikdo chodit, protože se všichni bojí, že tu straší,“ řekli kluci. „Ale já nejsem žádné strašidlo. Chci, aby děti zase začaly číst moje příběhy a nezapomněly na mě,“ odpověděla příšerka. Kluci poznali, že příšerka není vůbec zlá, je jen nešťastná, protože se na ni zapomnělo. „Víš co?“ odpověděl Lucas. „Mám nápad. Když chceš, aby děti si tě zase začaly číst nebo si s tebou pohrály, proč nestrašíš tady přes den? Můžeš tady i trochu pomáhat. A my ti pomůžeme!“ odpověděl Lucas s kamarády. S příšerkou Minecraft se domluvili, že ráno, než se knihovna otevře, dají všechno do pořádku. Že navíc opráší i všechny ty ostatní staré zapomenuté knihy, které dříve děti měly moc rády, a udělají také místo, kde bude moct příšerka Minecraft předčítat dětem své nej-dobrodružnější příběhy. Příšerka byla nadšená a souhlasila. Ráno, když se otevřely dveře a začaly chodit první děti, nevěřily svým očím. Byla to docela úplně jiná knihovna - hezčí, barevnější a veselejší. Děti si všimly i knížek, na které úplně zapomněly a jásaly, že je zase vidí. V tom uviděly příšerku Minecraft, ale neměly z ní strach, začaly se usmívat. Vždyť ji znaly ze známých starých příběhů a byly šťastné, že ji zase vidí. Hned se všichni skamarádili. Příšerka byla šťastná, cítila se zase užitečná. Každý den v knihovně pomáhala a nejvíce ji bavilo číst dětem svoje úžasné příběhy.

Proto je od té doby knihovna v Bohunicích zvláštní a výjimečná. Mají zde příšerku Minecraft, která pomáhá, čte dětem příběhy, ale nejvíce ji baví, když si s dětmi může hrát.

Začarovaná knihovna

Lenka Peterková, 5. A

3. místo v krajském kole soutěže mladých spisovatelů „Jižní Morava čte“

Ve městě Bolín postavili novou krásnou knihovnu. Do této knihovny se šla podívat jednou paní ředitelka Anna ze školy Armova. Paní ředitelku měli všichni ve škole moc rádi. Z této knihovny se ale už nevrátila. Z knihovny se nevrátilo spoustu lidí. Když se to knihovníci dozvěděli, knihovnu hned uzavřeli, protože se báli pustit někoho dalšího. Policisté hledali úplně všude, ale nikoho ze zmizelých nenašli.

Mezitím nastoupila do školy nová ředitelka Marcela. Bohužel nebyla tak příjemná, milá a hodná jako paní Anna. Děti nerady chodily do školy. Paní Marcela byla prostě zlá.

Ve třídě 5. A byly dvě holky, Amálka a Monča. Hodně je zajímalo, kam by se mohli všichni ti lidé z knihovny ztratit. V pátek se holky domluvily, že si v sobotu dají sraz před školou a půjdou hledat ztracené lidi a hlavně jejich hodnou paní ředitelku Annu.

V sobotu ráno vstaly brzy, připravily si batohy, do kterých si daly pití, svačinu, baterku a pro jistotu i pláštěnku. Rodičům řekly, že jdou spolu ven a že se vrátí odpoledne.

Amálka s Monču se sešly před školou a společně odešly ke knihovně. Ta byla opravdu zavřená a nebylo možné se do ní dostat. Uvnitř byla obrovská tma a nikdo nikde. Dívaly se kolem, jestli někde není nějaká díra nebo něco otevřeného, aby se dostaly dovnitř, a najednou uviděly jedno okénko, které bylo otevřeno na ventilačku. „Tam bychom se mohly dostat!" zakřičely holky současně. Monča se postavila a Amálka jí vlezla na ramena a snažila se okno otevřít. No, nebylo to lehké, ale nakonec se podařilo. Amálka okno otevřela a prolezla dovnitř. Potom pomohla i Monči.

Uvnitř knihovny nebylo nic vidět. Trošičku světla pronikalo malinkatým oknem, kterým do knihovny vlezly, ale jinak byla naprostá tma. „Ještě, že jsme si vzaly baterky!" zašeptala Amálka. Holky rozsvítily baterky a uviděly spoustu rozházených knížek všude kolem. Každá z děvčat šla na jinou stranu knihovny a začaly pátrat a hledat nějaké stopy po zmizelých.

Najednou Amálka zakřičela na Monču, ať hned přijde za ní. Na podlaze před děvčaty něco leželo na zemi. „Nevíš, co to je?" ptala se Amálka. Obě holky na to koukaly, až zjistily, že to jsou dlouhé vousy. Pomalu šly kolem vousů a hledaly, kde mají konec. Najednou zůstaly obě stát jako přimražené. Vousy patřily nějakému muži, který vypadal jako nějaký čaroděj. Byl celý v dlouhém hábitu, měl vysoké černé boty a v ruce držel velikou hůl. Rychle se schovaly za nejbližší regál a doufaly, že je čaroděj neviděl. Čaroděj se díval do křišťálové koule a sledovat tam nějaké lidi. „To je přece paní Anna!" vyděšeně se holky na sebe podívaly. To jsou přece všichni ti ztracení lidé!

Holky sebraly veškerou odvahu, co měly, a šly k čaroději. Ten se ani neotočil a povídá: „Další, kteří se přišli podívat na knihy?"

Amálka spustila: „Kde jsou všichni ti lidé? Co s nimi děláte?“

„Začaroval jsem to tady. Lidé nechtěli číst knihy, dívali se na obrázky a vůbec nečetli. Každý, kdo otevřel knihu, propadl přímo do příběhu knihy. Všechno si musí zažít na vlastní kůži. A věřte mi, nejsou to někdy knihy veselé. Ve spoustě příběhů se třeba střílí nebo jsou to knihy hororové. Pokud lidé a hlavně děti nezačnou zase číst, nikdo z nich se už nikdy nevrátí!" řekl čaroděj.

Holky slíbily čaroději, že seženou všechny své kamarády a přivedou je do knihovny, aby začali číst. Čaroděj je pustil.

Holky odešly z knihovny a už cestou se domlouvaly na tom, jak kamarády dostat do knihovny. Ve škole povídaly svým kamarádům o všem, co se stalo v knihovně, a že všichni teď musí zachránit všechny, co zmizeli. Kamarádi hned souhlasili s tím, že určitě pomůžou všechny zachránit. Protože ale nikdo nesměl vědět, co chystají, dohodli se, že půjdou do knihovny v noci, aby je nikdo neviděl, a dostanou se dovnitř okénkem, kterým se tam dostaly Monča s Amálkou.

V noci se všichni sešli před knihovnou a jeden po druhém se oknem dostali dovnitř. Každý hned vzal do rukou nějakou pohozenou knihu a rychle začali číst. Četli, četli a četli. Uběhlo spoustu času a najednou se před nimi objevila paní ředitelka Anna. Zrovna se vrátila z nějaké dobrodružné knihy, kde ji honili indiáni, a tak byla celá umazaná a rozcuchaná, ale byla šťastná! Takovou radost snad holky ještě nikdy neměly.

Do rána děti stačily přečíst spoustu knih, a tak se domů vrátilo spoustu ztracených lidí. Od této doby děti čtou každou volnou chvíli. Zjistily, že je to baví! V knihovně visí na stěně obraz čaroděje, kterého namalovaly děti, aby jim připomínal, co hrozí, když zase přestanou číst.

Osmisměrka ke 30. výročí 1989

Tajenka: 30. výročí SAMETOVÉ REVOLUCE
Vylosovaní vítězové: Míša Soukupová, Jasmin Dufková, Tomáš Juřica ze 3. A a Mariana Musilová ze 3. B. Z řad dospělých zvítězili pan ředitel s paní hospodářkou. GRATULUJEME!

Křížovka Armixxxu

Tajenka: ARMIXXX
Vylosovaní vítězové: Natálie Schillerová, Igor Potúček a Karolína Šedivá ze 6. A. GRATULUJEME!

Všichni vítězové dostali sladké ceny. 😊

DO KŘÍŽOVKY DOPLŇ PŘEHÁZENÁ SLOVA

1	ZMRÁ	1
2	ČECEPI	2
3	CENILEMECHU	3
4	LAŠÁ	4
5	ROJA	5
6	ŽELY	6
7	KYLÁHUNĚS	
8	KÁCHSÁŇ	7
9	KOR	
10	CENOVÁ	8
11	VICEKARU	9
12	MEJETUCES	10
		11
		12

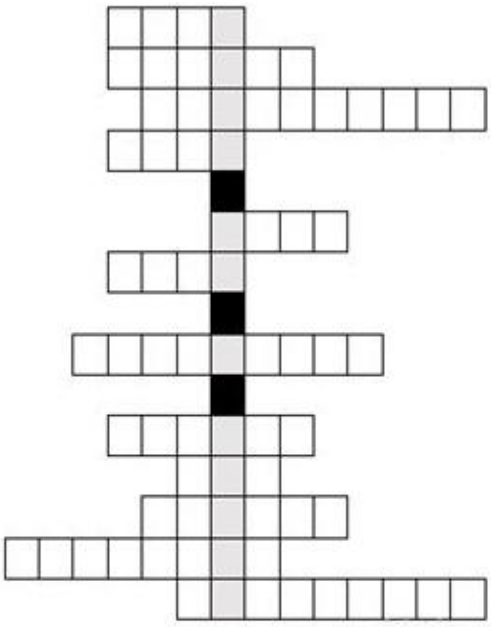

-fis-

Redakce Armixxxu:

3. A: Hana Bierová -bier-, Tomáš Boreš -bor-, Oliver Hanuš -olik-, Tomáš Juřica -jur-, Marie Kotzianová -mari-, Dominik Kubín -dom-, Ondřej Matějka -mat-, Iva Melounová -meli-
4. A: Štěpán Bébar -béb-, Martin Blecha -mab-, Jakub Kareš -kar-, Filip Šamánek -fis-
6. A: Eliška Borešová -elbo-, Lukáš Foltin -fol-, Klaudie Klestilová -dida-, Lukáš Polanský -pol-
Učitelé: Ivana Coufalová -couf-, Lenka Vašíčková -vaš-, korektury Monika Komárková

Těšíme se

Únor

- Zpívající hvězdička
- Exkurze SPŠCH
- Exkurze za zvířátky
- Olympiáda v anglickém jazyce
- Matematická soutěž Pangea
- Cesta do pravěku
- Superstar školních družin
- Dobrodružná cesta
- Beseda s nevidomou lektorkou
- Valentýn
- Jarní prázdniny

Březen

- Lyžování na Horní Bečvě
- Noc s Andersenem
- Matematická soutěž Klokan

Duben

- Čas proměn
- Divadlo Tři mušketýři
- Velikonoce
- Divadlo O nezbedné kometě
- Návštěva Technického muzea

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 3. dubna 2020

ivana.coufalova@zsarmenska.cz
lenka.vasickova@zsarmenska.cz